Anul al 58-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei. În străinătate 6 lei.
Taxe poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 291 Duminică 26 Octombrie 1941
14 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

ASOCIAŢIA ... SIBIIU

LEGILE ŞI APLICAREA LOR

Toate problemele de cari depinde o cât mai normală desfăşurare a vieţii sociale şi economice, ne amintesc mereu adevărul elementar că bunele intenţiuni cuprinse în legi sincere şi drepte nu-şi vor avea efectul dorit, dacă nu veghem la stricta lor aplicare, dându-le interpretarea pe care au gândit-o făuritorii legislaţiei respective.

Legi, regulamente, dispoziţiuni şi ordonanţe hotărăsc o largă românizare a vieţii economice, tel pentru care au luptat toţi românii de bună credinţă, cari îşi dădeau seama de tragica situaţie a elementului autohton, oricând îsi aruncau ochii pe o statistică oficială, care arăta de exemplu, la capitolul întreprinderilor industriale, că din 39 miliarde 917 milioane, lei, valoarea acestor întreprinderi, numai 1 miliard 600 milioane lei erau în mâini româneşti.

Ducând lupta de legitimă apărare în propria noastră casă, noi n'am înţeles decât să valorificăm drepturile noastre firesti, iar problema evreiască avea un caracter mai acut, tocmai din motivul că proportia elementelor semite era mai mare decât a altor străini.

Activând cu hotărire în domeniul naţionalizării vieţii economice, am înţeles să luptăm nu împotriva unei anumite categorii de străini, ci, simplu, pentru exclusiva protecuire a elementului românesc.

Oficialitatea, stând de veghe la aplicarea legilor referitoare la activitatea supusilor străini, va constata că în foarte multe ramuri de bogăţie şi de productie, în locul evreilor înlăturati, prin măsurile în curs de executare, nu au venit români ci alte elemente străine, levantini în cea mai mare parte, cari îşi strâng aci averile în nădejdea transportării lor peste graniţă. Cercetati capitolul industriilor textile, ori al multora dintre secţiile activităţii comerciale, şi veţi vedea că marii înlocuitori sunt armeni, greci.

Ce folosesc românii de pe urma faptului că unii străini au fost înlocuiţi cu alţi străini? Aceasta poate fi numită „nationalizarea" pentru care am luptat toţi cei cari socoteam crezul naţionalizării preocuparea noastră de căpetenie?

Nu trebue să uităm o clipă că elementul de bază al îmbogăţirii tuturor celor cari veneau de peste hotare şi se aşezau la noi, era publicul românesc, consumatorul român, din a cărui trudă şi contributie s'au creiat averile stiute şi neştiute ale străinilor.

Acest factor de seamă al economiei naţionale, consumatorul român, constitue patrimoniul pe baza căruia avem dreptul, în mod decisiv, să pretindem o românizare dreaptă, sinceră, reală.

Mărind puterea de cumpărare — care nu se obtine prin vreo formulă magică ori complicată — ci prin intensificarea muncii în toate domeniile; înlăturând formalismul exagerat care omoară în fase initiativele şi duce la disperare pe cei în plină activitate, încurajând fătis munca şi productia românească nu numai pe hârtie, ci efectiv — vom putea ajunge scopul pentru care au fost creiate legile românizării.

Sfaturile adresate tinerilor români „să se îndrepte spre cariera comercială", trebue să fie urmate de o reglementare oficială care să simplifice sutele de formalităţi şi de amânări ce se cer începătorilor, cu prilejul înscrierii firmelor; să se unifice, pe înţelesul tuturor, legislaţia privitoare la specule, sabotaj, fisc, şi toate celelalte controluri prin labirintul cărora se pierd cei mai initiati experti şi oameni de legi şi formalităţi cari stăvilesc chiar şi activitatea multora dintre cei mai prudenti şi oneşti fabricanti, producători ori comercianti; să încetăm de a mai considera „nationalizarea" simplu înlocuire a unor străini, prin alti străini; să dăm elementelor româneşti toate mijloacele, toate înlesnirile şi toate încurajările necesare spre a înzeci munca şi productia.

Toate acestea vom reuşi să le obtinem dacă vom determina birocratia noastră să-şi lepede spiritul învechit de eri, al amânărilor şi al şicanelor interesate, să fie şi ea factorul naţional CINSTIT în slujba românizării şi a productiei şi să înţeleagă că tocmai abaterea dela aceste norme înseamnă ADEVARATUL SABOTAJ al celei mai de seamă probleme din viata noastră economică şi naţională.

Regele speranţelor româneşti

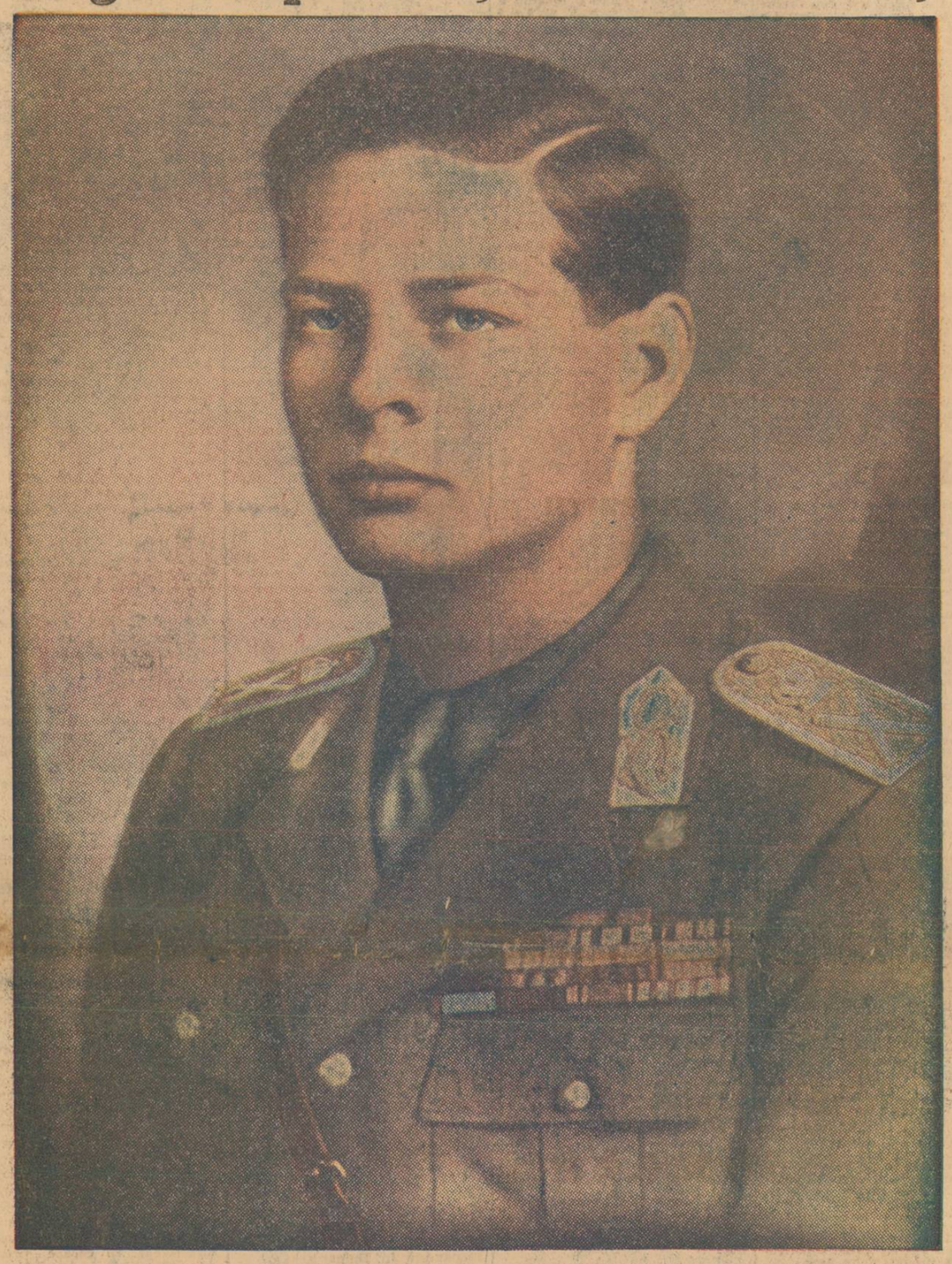

M. S. REGELE MIHAI I

In zilele cele mai grele ce i-a fost dat să îndure odată cu prăbuşirea hotarelor, în ceasurile dureros de penibile, când vedea năruindu-se uriaşa operă a făuritorilor unirii, în clipele de amară suferinţă ce îi pricinuia gândul la soarta atâtor fraţi în pribegie ori rămaşi dincolo de graniţele noui, poporul român primea cu bucurie şi cu o instinctivă nădejde vestea suirii pe Tron a tânărului şi curatului nostru Suveran, M. S. Regele Mihai I.

Românimea a înconjurat în permanenţă cu o neţărmurită şi sinceră dragoste Dinastia pe care, dela început, a socotit-o aşezământul temeinic al consolidării şi propăşirii, dela început, din clipa când întemeetorul Dinastiei, marele Rege Carol I, jurând cu mâna pe Evanghelie, spunea, la solemnitatea înscăunării:

„Vă aduc o inimă leală, intenţiuni curate, o voinţă dârză de a face bine, un devotament fără margini faţă de noua mea Patrie şi acel respect neşovăelnic faţă de legi, pe care îl am dela străbunii mei. Din acest moment totul este comun între noi. Credeţi în mine, cum cred eu în voi. Să ne întărim prin unire, să ne strângem laolaltă forţele spre a fi la înălţimea evenimentelor".

In paginile mult frământatei noastre Istorii, în înşiruirea faptelor şi în evoluţia evenimentelor, în clipele de lumină ori cele de întunerec, apare ca o certitudine constanta, neclintita bază a credinţei româneşti în ce priveşte rolul de arbitru al Coroanei în diriguirea organismului de stat.

Născut şi crescut în ţara care Il socoteşte primul cetăţean al ei, vlăstarul domnesc care, depe băncile şcolii, a avut prilejul să cunoască de aproape camarazi din toate clasele sociale, a putut să-şi dea seama mereu, de curăţenia sentimentelor şi de cumintenia năzuinţelor poporului care Il privea drept exponentul voinţei naţionale.

Implineşte azi 20 de ani de viaţă, mai mult de un an de domnie şi, odată cu fiinţa Sa din acest început al bărbăţiei, M. S. Regele Mihai I apare ca expresiunea nădejdilor româneşti, raza speranţelor unei naţiuni care d'n unitatea sa deplină şi-a format crezul pe care nimeni nu-l poate da uitării.

M. S. Regele ştie că se poate bizui pe dragostea şi pe devotamentul unui popor întreg, care vrea să fie condus, pe drumul dreptăţii, al omeniei, al onoarei şi al respectului reciproc şi că pe acest drum se îmbină armonios sentimentele ce leagă între ele Ţara şi Dinastia şi care îl făceau pe străbunul Său să scrie Impăratului Napoleon III:

„Fericirea poporului român a devenit scopul vieţii mele; pentru îndeplinirea acestei misiuni, i-am consacrat toate clipele şi toate aspiraţiile mele".

Sprijinit de căldura dragostei Augustei Sale Mame, cu concursul sfetnicilor Săi, în frunte cu Mareşalul Antonescu, bazându-se pe spiritul de jertfă al întregului neam a cărui vitejie ne-a dat victoria dela răsărit, încredinţat de iubirea şi respectul tuturor românilor, Ii urăm M. S. Regelui Mihai viaţă lungă şi fericită, domnie rodnică şi binecuvântată, a cărei mulţumire să se întindă peste toate plaiurile românismului amintindu-şi de opera înfăptuită de mult regretatul Său înaintaş Ferdinand Intregitorul de Neam.

CU PRILEJUL ZILEI DE NAŞTERE A M. S. REGELUI

Telegramele de urări ale d-lui Mareşal Antonescu

M. S. REGELUI MIHAI I,

De ziua Majestăţii Voastre Vă urez, Sire, ca Dumnezeu să Vă lumineze Domnia cu binecuvântarea vredniciei, şi neamul românesc întreg să vă străjuiască fapta cu încredere statornică.

MAREŞAL ANTONESCU

M. S. REGINEI MAMĂ ELENA,

Să trăiască Regele.

Dumnezeu să-i învredniceasca Domnia, ca să ridice neamul pe culmi de drepturi şi onoare, aşa cum au voit Eroii, cari s'au jertfit pentru ţară în războiul desrobirii.

MAREŞAL ANTONESCU

Telegramele de urări ale d-lui prof. Mihai Antonescu

M. SALE REGELUI MIHAI I

Dumnezeu să Vă ajute, Sire, ca Domnia Majestăţii Voastre să fie temelie de istorie întregitoare pentru neamul nostru, care Vă priveşte Tronul curat cu încrederea şi mândria cu care îşi cinsteşte drepturile şi îşi aşteaptă dreptatea.

MIHAI A. ANTONESCU

M. S. REGINA MAMA ELENA

De ziua M. S. Regelui nostru îmi îndrept spre Majestatea Voastră urarea credincioasă ca Dumnezeu să-I ajute să reînoiască prin lupte vrednice şi desrobitoare strălucirea numelui ce-L poartă.

Trăiască Dinastia!

MIHAI A. ANTONESCU

IMBUNĂTĂŢIREA SITUAŢIEI ŢĂRANILOR

Atenţiunea factorilor de guvernământ e îndreptată, în ultimul timp, mai cu deosebire asupra problemelor economice şi din acestea, în special asupra problemei agrare, care a fost dela jumătatea de secol precedent, calul de bătaie al oamenilor politici, făcând din ea un punct capital al programelor pe baza cărora cereau voturile cetăţenilor în alegeri.

Exproprierea şi împărţirea marei proprietăţi, găsită vinovată de toată înapolerea clasei ţărăneşti, a operat aproape fără limită până la punctul, că azi avem 93% proprietate ţărănească şi numai 7% proprietate, numită mare, deşi, în realitate, ea nu mai poate fi considerată ca atare, decât pe alocurea.

Dar cu toată această masivă trecere în proprietatea ţărănească a pământului ţării, situaţia clasei ţărăneşti nu s'a îmbunătăţit în măsura la care se aşteptau toţi aceia cari făcuseră din expropriere un panaceu al tuturor relelor de care suferea ţărănimea.

Guvernul, prin exponenţii săi, dându-şi seama că drumul greşit făcut până acum nu poate duce la un liman fericit, vrea să încerce alte metode.

In special, îmbunătăţirea utilajului şi materialului agricol, constând din instrumente şi seminţe selecţionate, a fixat într'un grad, nevăzut până acum, atenţiunea celor însărcinaţi să dea o deslegare şi o promovare mai bună acestei probleme.

Decât, după socotinţa noastră, nici calea luată nu va putea aduce tot binele care se aşteaptă dela ea în folosul clasei ţărăneşti, dacă nu va fi însoţită şi de alţi factori mai determinanţi în deslegarea problemei. Greşala iniţială a tuturor oamenilor noştri politici în această materie porneşte dela faptul că aproape toţi au socotit îmbunătăţirea ca o consecinţă a mijloacelor materiale pe cari se căsnesc pe toate căile să le pună la dispoziţia celor cărora le lipseso şi neglijează alt factor, cel mai de căpetenie — sursa principală a oricărei îmbunătăţiri.

Ei cred că este destul să ai mijloace materiale: pământ, instrumente şi sămânţă, cu alte cuvinte, să fii oarecum bogat, ca să se poată face ţărănimea fericită. Dar bogăţia n'a fost şi nu este nici odată ea singură capabilă să asigure cuiva o stare înfloritoare, dacă nu este însoţită de alt factor, izvorul adevărat al oricărei bogăţii.

Acest factor este munca şi economia.

Nu ştim pentru ce guvernanţii, oricari au fost ei, s'au ferit să pună un accent mai apăsat pe acest factor, care este cel mai în măsură să dea cheia deslegării acestei probleme.

Reputaţia degradantă făcută muncei pe vremea regimului de libertăţi fără frâu a presei, de unii vânturători de vorbe şi aţâţători ai maselor muncitoreşti, este singura scuză ce se poate invoca în favoarea acestor guvernanţi, cari s'au ferit să arate că ţăranul muncitor, conştiincios, este în satul lui, nu numai fruntaş, dar şi bogat.

Bogăţia aceasta el a făcut-o prin muncă şi economie. Acolo unde munca şi economia lipsesc, este zadarnic să poţi aştepta o bună stare a clasei ţărăneşti. Şi nicăeri mai uşor ca la noi, unde satele au fost, la un moment dat, într'un trecut nu prea depărtat, de o nivelare impecabilă, nu se poate mai bine studia şi evidenţia rolul şi roadele muncii şi ale economiei.

De aceea, oricâte mijloace materiale s'ar da ţăranilor, şi oricât s'ar face apel la restul de mare proprietate ce a mai rămas în mijlocul lor, ca să serve de factor educator al lor, nu se va putea ajunge la rezultatele dorite, decât atunci când guvernanţii vor înţelege că trebue să facă pe ţărani să preţuiască valoarea muncii şi să-i înduplece s'o execute, nu numai într'un număr redus de zile dintr'un an, ci în tot timpul necesar, ca produsele muncii să-i poată da îndestularea pe care o aşteaptă şi de care are nevoe nu numai el, dar şi statul.

A. B.

Consiliul de miniştri francez examinează situaţia

Vichy, 24 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „D. N. B." anunţă că membrii guvernului francez s'au întrunit din nou Vineri dimineaţa.*

Consiliul de miniştri s'a ocupat de chestiunea atentatelor comise în zona ocupată şi de represaliile germane.

Nu se cunosc până acum hotărîrile luate de acest consiliu de miniştri. Se crede totuşi că guvernul va face tot ce-i va sta în putinţă, pentru a pune capăt, de acord cu autorităţile de ocupaţie germane, situaţiei create de aceste incidente

Catedrala din Odesa transformata de bolşevici în sala de cinematograf

SITUAŢIA PE TEATRUL DE RĂZBOI ORIENTAL

OFENSIVA GERMANĂ CONTINUĂ.— „FRONTUL CAUCAZULUI" ŞI AJUTOARELE PROMISE U. R. S. S.

de R. SEIŞANU

Acţiunea ofensivă a armatelor germane şi aliate continuă pe întreg frontul oriental. In regiunea Moscovei forţele germane accentuează presiunea lor asupra celor sovietice, în sectorul dela vest şi sud, dintre fluviul Volga şi râurile Moscova şi Oka.

Comunicatul marelui cartier german pomeneşte de operaţiunile de atac şi de urmărire, care sunt în curs, — ceea ce înseamnă că în unele sectoare s'au realizat noui progrese; iar forţele sovietice sunt în retragere.

In şedinţa Camerei Comunelor din ziua de 23 Octombrie a. c., câţiva deputaţi „laburişti", comunişti şi independenţi au pus în discuţie chestiunea ajutorului militar, sub toate formele, promis de guvernul britanic celui sovietic şi au atras atenţia asupra situaţiei grave ce s'a creiat pe frontul oriental forţelor defensive ale U. R. S. S., în urma rezultatelor obţinute de acţiunea ofensivă a armatelor germane şi aliate în toate sectoarele. Deputatul „laburist" Noel Baker a cerut ca formaţiunile militare britanice din Orient, care nu desfăşoară nicio acţiune acolo, afară de aceea de poliţie în Siria, Irak şi Iran, să fie trimise în ajutorul armatei sovietice din Ucraina.

Un alt deputat, independent, Wedgewood, a propus şi el să fie trimise mai multe divizii britanice în Caucaz, spre a colabora cu cele sovietice.

O asemenea acţiune militară în Caucaz n'ar avea ca scop principal decât ocuparea regiunei petrolifere de forţele britanice, dar ea implică ma dificultăţi din cauza comunicaţiilor grele şi a particularităţilor ce le prezintă acel ţinut muntos cu altitudini mari, între 4000 şi peste 5000 m., cu puţine trecători şi resurse.

Pe de altă parte, operaţiunile ofensive ale armatelor germane şi aliate din regiunea Donetului şi a Rostowului, se vor extinde în curând şi în direcţia Don-Volga, cu scopul de a tăia comunicaţiile U.R.S.S. cu toate regiunile şi ţinuturile dela sud — Krasnodar, Ordjonichioze, republicele Calmucilor, a Daghestanului, Azerbaijanului — unde sunt puţurile de petrol din regiunea Baku-Caracea-

(Continuare în pag. 2-a)

PESTE 260 DIVIZII BOLŞEVICE NIMICITE

Berlin, 24 (Rador). — Din izvor militar competent se constată că peste 260 de divizii sovietice au fost nimicite dela 22 Iunie până la sfârşitul lui Septembrie.

Aceste divizii au fost în parte decimate, în parte capturate, iar unele din ele au suferit pierderi atât de grele, încât numai rămăneau decât câteva grupuri răzleţe din ele.

In plus, pierderile unui mare număr de alte divizii sovietice se ridică la 50 la sută din efectivele lor

Nimicirea a mai bine de 260 de divizii sovietice, dintre care 226 divizii de tiraliori, 40 de divizii blindate şi un mare număr de alte formaţiuni, înseamnă pentru Soviete o pierdere de mai multe milioane de soldaţi, dintre cari numai o parte au fost luaţi prizonieri de germani.

260 de divizii cu întregul lor material de război nu înseamnă numai nimicirea tuturor forţelor sovietice care stăteau gata să atace Germania şi Europa, ci înseamnă totodată distrugerea celui de al doilea şi celui de al treilea val, care ar fi urmat în acest atac după primele linii ale frontului. Armata germană a distrus astfel definitiv pericolul bolşevic de care era ameninţată Europa.